

Co to jest rozbój?

Art. 280 Kodeksu Karnego stwierdza:

§1. Kto kradnie, używając przemocy wobec osoby lub grożąc natychmiastowym jej użyciem albo doprowadzając człowieka do stanu nieprzytomności lub bezbronności, podlega karze pozbawienia wolności od lat 2 do 12.

§2. Jeżeli sprawca rozboju posługuje się bronią palną, nożem lub innym podobnie niebezpiecznym przedmiotem lub środkiem obezwładniającym albo działa w inny sposób bezpośrednio zagrażający życiu lub wspólnie z inną osobą, która posługuje się taką bronią, przedmiotem, środkiem lub sposobem, podlega karze pozbawienia wolności na czas nie krótszy od lat 3.

Przestępstwo przeciwko mieniu

Art. 279 § 1 kk:

Kto kradnie z włamaniem, podlega karze pozbawienia wolności od roku do 10 lat.

Zabór pojazdu w celu krótkotrwałego użycia – porwanie pojazdu

Art. 298 § 1 kk:

§1. Kto zabiera w celu krótkotrwałego użycia cudzy pojazd mechaniczny, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Paragraf 2 przewiduje zagrożenie karą od 6 miesięcy do lat 8 i dotyczy następujących sytuacji:

- Sprawca czynu określonego w §1 pokonuje zabezpieczenie pojazdu przed jego użyciem przez osobę nieupoważnioną (usuwa fizyczną lub elektroniczną przeszkodę, lub zabiera samochód z zamkniętego garażu),
- Pojazd stanowi mienie znacznej wartości (przekracza 200 000 złotych),
- Sprawca następnie porzuca pojazd w stanie uszkodzonym (gorszym niż w chwili zaboru) lub w takich okolicznościach, że zachodzi niebezpieczeństwo utraty lub uszkodzenia pojazdu, albo jego części lub zawartości (każdy może mieć do niego dostęp).

Narkotyki – posiadanie

Art. 62

1. Kto, wbrew przepisom ustawy, posiada środki odurzające lub substancje psychotropowe, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.
2. Jeżeli przedmiotem czynu, o którym mowa w ust. 1, jest znaczna ilość środków odurzających lub substancji psychotropowych, sprawca podlega grzywnie i karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.

3. W wypadku mniejszej wagi, sprawca podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.

Narkotyki – wprowadzanie do obiegu

Art. 56

1. Kto, wbrew przepisom art. 33 - 35 i 37, wprowadza do obrotu środki odurzające, substancje psychotropowe lub słomę makową albo uczestniczy w takim obrocie, podlega grzywnie i karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.
2. W wypadku mniejszej wagi, sprawca podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.
3. Jeżeli przedmiotem czynu, o którym mowa w ust. 1, jest znaczna ilość środków odurzających, substancji psychotropowych lub słomy makowej, sprawca podlega grzywnie i karze pozbawienia wolności do lat 10.

Narkotyki – poczęstowanie kolegi skrzętem z marihuany

Art. 58

1. Kto, wbrew przepisom ustawy, udziela innej osobie środka odurzającego lub substancji psychotropowej, ułatwia albo umożliwia ich użycie albo nakłania do użycia takiego środka lub substancji, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.
2. Jeżeli sprawca czynu, o którym mowa w ust. 1, udziela środka odurzającego lub substancji psychotropowej małoletniemu lub nakłania go do użycia takiego środka lub substancji albo udziela ich w znacznych ilościach innej osobie, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.

Pkt. 2. przepisu przewiduje karę pozbawienia wolności do lat 8, gdy narkotyk udzielany jest małoletniemu.

Paserstwo

Art. 291 § 1 kk:

„Kto rzecz uzyskaną za pomocą czynu zabronionego nabywa lub pomaga do jej zbycia albo tę rzecz przyjmuje lub pomaga do jej ukrycia, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5”.

Falszerstwo dokumentu

Art. 270 § 1 kk:

Kto, w celu użycia za autentyczny, podrabia lub przerabia dokument lub takiego dokumentu jako autentycznego używa, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Należy podkreślić, że:

§ 2. Tej samej karze podlega, kto wypełnia blankiet, opatrzony cudzym podpisem, niezgodnie z wolą podpisanego i na jego szkodę lub takiego dokumentu używa.

Wymuszanie rozbójnicze

Art. 282 kk

Kto, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, przemocą, groźbą zamachu na życie lub zdrowie albo gwałtownego zamachu na mienie, doprowadza inna osobę do rozporządzenia mieniem własnym lub cudzym albo do zaprzestania działalności gospodarczej, podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10.

Przestępstwo przeciwko wolności

Art. 191 § 1 kk

Kto stosuje przemoc wobec osoby lub groźbę bezprawną w celu zmuszenia innej osoby do określonego działania, zaniechania lub znoszenia, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

Groźba

Art. 190 § 1 kk

Kto grozi innej osobie popełnieniem przestępstwa na jej szkodę lub szkodę osoby najbliższej, jeżeli groźba wzbudza w zagrożonym uzasadnioną obawę, że będzie spełniona, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo karze pozbawienia wolności do lat 2.

Naruszenie miru domowego

Art. 193 kk

Kto wdziera się do cudzego domu, mieszkania, lokalu, pomieszczenia albo ogrodzonego terenu, albo wbrew żądaniu osoby uprawnionej miejsca takiego nie opuszcza, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.

Narkotyki

Art. 59

1. Kto, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej, udziela innej osobie środka odurzającego lub substancji psychotropowej, ułatwia użycie lub nakłania do użycia takiego środka lub substancji, podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10.
2. Jeżeli sprawca czynu, o którym mowa w ust. 1. Udziela środka odurzającego lub substancji psychotropowej małoletniemu, ułatwia użycie albo nakłania go do użycia takiego środka lub substancji, podlega karze pozbawienia wolności na czas nie krótszy od lat 3.
3. W wypadku mniejszej wagi, sprawca podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

Małoletni to osoba, która nie ukończyła 18 lat.

Korzyść majątkowa – przysporzenie majątku dla siebie lub innej osoby, np. przyjęcie w ramach zapłaty działki narkotyku.

Korzyść osobista – zaspokaja potrzeby niematerialne, np. poddanie się czynności seksualnej bądź wykonanie takiej czynności.

Udziela – daje w celu użycia.

Nakłania – zmierza do wywołania u osoby nakłanianej woli użycia środka. Może to być prośba, polecenie, groźba, gest.

Ułatwia użycie – np. daje pieniądze, wskazuje osoby trudniące się handlem narkotykami, poucza o metodach stosowania.

Czynny żal

Art. 60 § 3 kk przewiduje:

Sąd stosuje nadzwyczajne złagodzenie kary, a nawet może warunkowo zawiesić jej wykonanie w stosunku do sprawcy współdziałającego z innymi osobami w popełnieniu przestępstwa, jeżeli ujawni on wobec organu powołanego do ścigania przestępstw informacje dotyczące osób uczestniczących w popełnieniu przestępstwa, oraz istotne okoliczności jego popełnienia.

Kradzież narkotyku

Art. 64

Kto zabiera, w celu przywłaszczenia, środki odurzające, substancje psychotropowe, mleczo makowe lub słomę makową, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Narkotyki – nielegalne wytwarzanie, przetwarzanie, przerób

Art. 53

1. Kto, wbrew przepisom ustawy, wytwarza, przetwarza lub przerabia środki odurzające lub substancje psychotropowe albo przetwarza słomę makową, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.
2. Jeżeli przedmiotem czynu o którym mowa w ust. 1, jest znaczna ilość środków odurzających, substancji psychotropowych lub słomy makowej lub czyn ten został popełniony w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej, sprawca podlega grzywnie i karze pozbawienia wolności na czas nie krótszy od lat 3.

Ta część przepisu najczęściej dotyczy wytwarzania środków odurzających na własne potrzeby.

Jeżeli nielegalne wytwarzanie, przetwarzanie, przerób dotyczą znacznej ilości wymienionych środków lub czyn został popełniony w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej, **sprawca podlega karze pozbawienia wolności na czas nie krótszy od lat 3**, czyli popełnia zbrodnię.

Przepis ten chroni zdrowie społeczeństwa przed nielegalną produkcją, a w następstwie podażą narkotyków, których używanie powoduje degradację zdrowotną.

Znaczna ilość – to taka ilość określonego środka, która mogłaby zaspokoić potrzeby kilkudziesięciu uzależnionych.

Korzyść majątkowa – to korzyść dla siebie lub innej osoby, w tym również zmniejszenie zobowiązań majątkowych.

Korzyść osobista – wyraża się w uzyskaniu dobra, które zaspokaja potrzebę niematerialną.

Marihuana w doniczce

Art. 63

1. Kto, wbrew przepisom ustawy, uprawia mak, z wyjątkiem maku niskomorfinowego, konopie, z wyjątkiem konopi włóknistych, lub krzew koki, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.
2. Tej samej karze podlega, kto, wbrew przepisom ustawy, zbiera mleczek makowy, opium, słomę makową, liście koki, żywicę lub ziele konopi innych niż włókniste.

Przymusowe leczenie małoletniego narkomana.

Art. 30

1. Na wniosek przedstawiciela ustawowego, krewnych w linii prostej, rodzeństwa lub faktycznego opiekuna albo z urzędu, sąd rodzinny może skierować niepełnoletnią osobę uzależnioną na przymusowe leczenie i rehabilitację.

2. Czasu przymusowego leczenia i rehabilitacji nie określa się z góry, nie może on być jednak dłuższy niż 2 lata.
3. Jeżeli osoba uzależniona ukończy 18 lat przed zakończeniem przymusowego leczenia lub rehabilitacji, sąd rodzinny może przedłużyć na czas niezbędny do osiągnięcia celu leczenia lub rehabilitacji, łącznie nie dłuższy jednak niż określony w ust. 2.

Rozpijanie małoletniego.

Art. 208 kk.

Kto rozpija małoletniego, dostarczając mu napoju alkoholowego, ułatwiając jego spożycie lub nakłaniając go do spożycia takiego napoju, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

Rozpijanie małoletniego, czyli osoby, która nie ukończyła 18 lat, to takie zachowanie się sprawcy, które stwarza niebezpieczeństwo przyzwyczajenia się do stałego używania alkoholu. Najczęściej będzie wymagało powtarzającego się kilkakrotnie działania sprawcy. Może to być również czynność jednorazowa, gdy ktoś świadomie poda alkohol małoletniemu, będącemu w trakcie leczenia alkoholowego i w ten sposób spowoduje u niego niepotrzebny powrót do uzależnienia.

Dostarczanie napoju alkoholowego polega na jego sprzedaży, poczęstunku lub podarowaniu.

Ułatwianie jego spożycia to np. udostępnianie pomieszczeń, gdzie małoletni może spożywać alkohol, a także, w wypadku osób zobowiązanych do sprawowania pieczy nad małoletnim, na nie przeszkodzeniu małoletniemu w spożywaniu alkoholu. Ułatwieniem będzie również kupno napojów alkoholowych dla małoletniego.

Przez **nakłanianie do spożycia** należy rozumieć wpływanie na wolę małoletniego, przełamywanie jego oporów psychicznych i tym samym wywołanie u niego decyzji spożywania alkoholu. Nakłanianie może polegać na namowach, zachęcaniu, poleceniu, a także na zmuszaniu do spożycia alkoholu.

Napojem alkoholowym jest produkt przeznaczony do spożycia, zawierający alkohol etylowy w stężeniu przekraczającym 1,5 promila.

Znęcanie się

Art. 207 kk.

§1. Kto znęca się fizycznie lub psychicznie nad osobą najbliższą lub nad inną osobą pozostającą w stałym lub przemijającym stosunku zależności od sprawcy albo nad małoletnim lub osobą nieporadną ze względu na jej stan psychiczny lub fizyczny, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

§2. Jeżeli czyn opisany w § 1 połączony jest ze stosowaniem szczególnego okrucieństwa, sprawca podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10.

§3. Jeżeli następstwem czynu opisanego w § 1 lub 2 jest targnięcie się pokrzywdzonego na własne życie, sprawca podlega karze pozbawienia wolności od lat 2 do 12.

Znęcanie się jest działaniem lub zaniechaniem polegającym na umyślnym zadawaniu bólu fizycznego lub dolegliwych cierpień moralnych, np. bicie, głodzenie, straszenie, znieważanie, wyrzucenie z mieszkania.

Udział w bójce lub pobiciu

Art. 158 § 1 kk.

Kto bierze udział w bójce lub pobiciu, w którym naraża się człowieka na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia, albo następnie skutku określonego w art. 156 § 1 kk (ciężki uszczerbek na zdrowiu) lub art. 157 § 1 kk. (średnie uszkodzenie ciała), podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

Pobicie człowieka – to napaść co najmniej dwóch sprawców na jedną lub więcej osób.

Udział w pobiciu może polegać również na słownym „zagrzewaniu” współsprawców do zadawania ciosów pokrzywdzonemu.

Zniewaga

Art. 216

§ 1. Kto znieważa inną osobę w jej obecności albo choćby pod jej nieobecność, lecz publicznie lub w zamiarze, aby zniewaga do osoby tej dotarła, podlega grzywnie albo karze ograniczenia wolności.

§ 2. Kto znieważa inną osobę za pomocą środków masowego komunikowania, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.

§ 3. Jeżeli zniewagę wywołało wyzywające zachowanie się pokrzywdzonego albo jeżeli pokrzywdzony odpowiedział naruszeniem nietykalności cielesnej lub zniewagą wzajemną, sąd może odstąpić od wymierzenia kary.

§ 4. W razie skazania za przestępstwo określone w § 2 sąd może orzec nawiązkę na rzecz pokrzywdzonego, Polskiego Czerwonego Krzyża albo na inny cel społeczny wskazany przez pokrzywdzonego.

§ 5. Ściganie odbywa się z oskarżenia prywatnego.